

**ПРАВОВЕ ЖИТТЯ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
25–26 травня 2018 р.**

**Запорізька міська
Громадська організація
«ІСТИНА»**

Запоріжжя

**Запорізька міська громадська
організація «Істина»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ПРАВОВЕ ЖИТТЯ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

25–26 травня 2018 р.

ЧАСТИНА I

м. Запоріжжя

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

ПРОБЛЕМА ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЄВРЕЇВ НАПЕРЕДОДНІ, ПІД ЧАС ТА ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ Зафіров Ф. Г.	6
ПРОБЛЕМА ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ ВНАСЛІДОК ГРЕКО-ТУРЕЦЬКОГО КОНФЛІКТУ НА КІПРІ Зафіров Ф. Г.	10
«THE SOCIAL DREAM» DESTRUCTION IN THE USSR. WHY THE NONIDEAL TOTALITARIANISTIC REGIME HAD RUINED AN IDEAL «STATE FOR EVERYBODY»? THEORETICAL ANALYSIS OF THE DOCTRINE UNDER THE PRISM OF JEREMY BENTHAM «THE SOCIETY UNDER FULL-CONTROL» THEORY. THE USSR AS A PANOPTICON OF THE LARGE STATE SCALE Kupriianova L. S., Kupriianova D. S.	13
ПРАВОВА ПРИРОДА ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ: ПОНЯТТЯ ТА ПРИНЦИПИ Макогін Н. О., Козинець О. Г.	18
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ТИПОЛОГІЇ ПРАВОПОРЯДКУ В СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ Пучков О. О.	22
ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В ІСЛАМСЬКОМУ СВІТІ Хименко А. О., Козинець О. Г.	25
НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО	
ЮРИДИЧНА ПРИРОДА КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ Бойко Л. Л.	28
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ З ЄВРОПОЛОМ Бородіч О. О.	31
АНАЛІЗ ПРИНЦИПУ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В МІЖНАРОДНИХ ДОКУМЕНТАХ ТА В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ Донець Д. Д.	34

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ТИПІВ НОТАРІАЛЬНИХ СИСТЕМ Голохова О. А., Іванюк Б. О.	38
ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ДИТИНИ В РАМКАХ РАДИ ЄВРОПИ Говаленко Б. С.	41
ПРАВОВОЕ ПОЛЕ ГУМАНИТАРНОЙ ИНТЕРВЕНЦИИ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПО ЗАЩИТЕ: ПРАВОВАЯ ДИНАМИКА ОНЦЕПТУАЛЬНОГО СДВИГА В ОБЕСПЕЧЕНИИ ЛОБАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ Гурадова В. Х.	43
ОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО ІНТЕГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА: УКРАЇНА ТА ЄС Грамник Ю. Р., Тополук Л. А.	47
НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, СІМЕЛЬНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО	
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НОТАРІАТУ УКРАЇНИ СНОВАТИ НОТАРІАТУ ЛАТИНСЬКОГО ТИПУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ Гала А. В., Максимова М. К.	50
ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ БУКСИРУВАННЯ Гославець Н. І., Пак М. М.	54
СКОРОЧЕНА ПОЗОВНА ДАВНІСТЬ Глобуєва В. В.	57
ПРУКА ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ДОГОВ'ЯЗАННЯ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРАВОРозУМІННЯ Гришанова Н. А.	61
ПРАВОВА ОХОРОНА ТА ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЇ У ЕЛЕКТРОННИХ МЕРЕЖАХ Гришан О. П.	65
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ Гришан А. В.	70
ПРАВИЛОМІСТЬ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ Гришан Ю. В.	75
ПРОБЛЕМИ НА ШЛЯХУ ЗАПРОВАДЖЕННЯ СУДОВОГО ПРЕЦЕДЕНТУ У ЦИВІЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ПРАВІ Гришан К. С.	79

ВІРТУАЛЬНИЙ СУД: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ Лазареш В. А.	81
ЦИТУВАННЯ - ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА ЧИ ПРОСТИЙ СПОСІБ ЗРОБИТИ СВОЇ ТВЕРДЖЕННЯ ЗРОЗУМІЛИШИМИ Несін К. В.	83
ДОГОВІР СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ Пак М. М., Богославець Н. І.	85
ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА МІСЦЕ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У СИСТЕМІ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ Подлісник І. С.	90
АВТОРСЬКЕ ПРАВО НА ІНТЕРВ'Ю Скорник А. Д.	94
ПРОЦЕДУРА НОТАРІАЛЬНОГО ПОСВІДЧЕННЯ КОНСУЛОМ ДОГОВОРІВ ПРО ПОДІЛ МАЙНА ПОДРУЖЖЯ Чекіта В. Г.	97
ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ДОСВІД США Ярова Л. В.	101
СУТНІСТЬ ТА МЕХАНІЗМ ЗДІЙСНЕННЯ МЕДІАЦІЇ, СПІВВІДНОШЕННЯ З ПРОЦЕДУРОЮ ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРУ ЗА УЧАСТІ СУДДІ Ярова Л. В.	104
РАЦІОНАЛІЗАТОРСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ Яценко Т. О.	107
НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС	
ПРОБЛЕМАТИКА ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ Безкровна О. О., Гордій В. О.	110
ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: СТАН РОЗВИТКУ ТА ОСОБЛИВОСТІ В СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ Гребенюк Д. Г.	112
МЕРЧАНДАЙЗИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕТОД ТОРГОВОЇ МАРКИ: ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ Починюк К. Б.	116

дитина потребує особливих прав і додаткового захисту. Особливий захист потрібен від фізичного та психічного насильства, викрадень, продажу, посягань на особисте, сімейне життя, честь і гідність, залякування, жорсткого ставлення, приниження, погроз, незаконного вживання наркотиків, психотропних речовин, незаконного позбавлення волі, участі у військових діях, та дій, що завдають шкоди (наприклад, сексуальної, економічної експлуатації, знущання, неповаги, від розлучення батьків, незаконного усиновлення).

Список літератури:

1. Бондаренко І. Адаптація законодавства України до європейського законодавства – один з пріоритетних напрямів реформування правової системи України / І. Бондаренко // Право України. – 2002. – № 7. – С. 63–66.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: від 04.11.1950 р. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 32. – Ст. 2371.
3. Головні напрями співробітництва України з Радою Європи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations/coe>.
4. Битяк Ю. П., Яковюк І. В. Права і свободи людини в умовах глобалізації / Ю. П. Битяк, І. В. Яковюк // Філософія права і загальна теорія права. – 2013. – № 2. – С. 80–93.

ПРАВОВОЕ ПОЛЕ ГУМАНИТАРНОЙ ИНТЕРВЕНЦИИ И ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПО ЗАЩИТЕ: ПРАВОВАЯ ДИНАМИКА КОНЦЕПТУАЛЬНОГО СДВИГА В ОБЕСПЕЧЕНИИ ГЛОБАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

МУРАДОВА В. Х.

диссертант

Институт права и прав человека

Национальной Академии наук Азербайджана

г. Баку, Азербайджанская Республика

С распадом биполярной системы международных отношений были «разморожены» тлеющие межгосударственные противоречия, ведущие к конфликтам. Парадокс международной ситуации в этот период заключался в

том, практически снизившийся до нуля риск глобального ядерного противостояния двух военно-политических блоков НАТО и Варшавского договора компенсировался неконтролируемым ростом локальных столкновений и возрастающей интенсивностью региональных конфликтов.

Военные вторжения без предварительного одобрения Совета Безопасности ООН ряда стран: Ирака в Кувейт в 1990 г., Великобритании, Франции и США в Ирак в 1991 г. – свидетельствовали о слабости международно-правового механизма поддержания глобальной безопасности [1, с. 75.] Таким образом, появление нового поколения конфликтов с внешним вмешательством актуализировало вопрос о праве на гуманитарную интервенцию и разработке правового механизма его реализации [2].

Сама правовая идея гуманитарной интервенции проистекает в исторической ретроспективе из европейских политико-правовых воззрений и теории международного права, декларирующих приоритет прав личности над интересами социума. В международном праве официально приятного понятия гуманитарной интервенции не зафиксировано, однако признается, что международное сообщество несет ответственность за решительные действия, когда государства неспособны или не желают выполнять свои основные обязанности [3]. Устав ООН не содержит упоминания «миротворческая деятельность» или «операции ООН по поддержанию мира», анализируя правовые аспекты гуманитарной интервенции, западноевропейские исследователи оперируют наиболее полным понятием, предложенным Консультативным комитетом по правам человека и внешней политике. Гуманитарная интервенция считается легитимной, если международное вмешательство предотвращает кризисные или конфликтные ситуации, развитие которых связано с преступлениями против человечности, а так же преследует цели защиты населения от геноцида, религиозных или этнических чисток [4, с. 24]. В этом контексте следует отметить, что миротворческие взводы Азербайджана принимали участие в составе миротворческой миссии в Косово в 1999–2008 годах, в Ираке 2003–2008 годах. «Азербайджанские солдаты, начавшие осуществлять в 2002 году аналогичную миссию в Афганистане, и сегодня достойно выполняют свой служебный долг в этой стране. Открыв свое воздушное пространство и создав возможности для использования имеющейся инфраструктуры воздушного транспорта, Азербайджан оказывает важную поддержку оснащению дислоцированного в Афганистане военного контингента НАТО» [5].

ООН признает, что миротворческий механизм, задуманный как средство урегулирования межгосударственных конфликтов, находит все более широкое применение в ситуациях, связанных с внутрисубъективными конфликтами и гражданскими войнами, угрожающими международной безопасности [6].

Разрешение на применение силы правомерно и совместимо с декларируемыми целями ООН только в обстоятельствах, когда сила, как фиксирует 4. п. ст. 2. Устава ООН, не используется против территориальной неприкосновенности или политической независимости любого государства. Поскольку уважение к правам человека и основным свободам для всех, без различия расы, пола, языка и религии закреплено в п. 3. ст. 1 Уставом ООН как цель организации и подтверждена во «Всеобщей декларации прав человека [7], то политически и юридически правомерно может быть применение силы в случае массовых нарушений прав человека для защиты прав и свобод личности.

Однако Устав ООН как базовый документ международной юстиции не предоставляет государствам права в одностороннем порядке применять вооруженную силу для защиты прав человека в другом государстве. В докладе Международной комиссии по расследованию обстоятельств войны на Южном Кавказе в августе 2008 года отмечается, что в «*международной юстиции нет права на одностороннее, несанкционированное применение силы в гуманитарных целях. Подобного права не было задекларировано ни в государственной практике, ни в ее институциональных основах, а также имеются сильнейшие политические возражения против поддержания подобного права*» [8]. Условия и правовой порядок имплементации гуманитарной интервенции как вида прямых принудительных мер со стороны мирового сообщества определяются комплексом норм международного права, зафиксированных в Уставе ООН, резолюциях Генеральной ассамблеи (№ № 43/131, 44/21, 46/182, 2625, 3114), резолюциях Совета Безопасности (№ № 688, 767, 770, 771, 787, 794, 814, 815, 819, 824, 836, 929).

Одним из важных последствий развивающихся в современном мире процессов глобализации является то, что экономические и гуманитарные проблемы, включая защиту прав человека, выходят за рамки исключительно внутренней компетенции отдельных государств. Если за первые 40 лет своей истории ООН учредила всего 13 миротворческих операций, то за современный «глобализационный» период с 1986–2017 годы, т. е. всего за 25 лет, были развернуты 58 таких операций [9], 16 из которых продолжаются и сегодня. Только за период с 1991–2001 гг. Совет Безопасности ООН дал свыше 40 санкций по поддержанию или установлению мира [10]. В Резолюции 688 Совета Безопасности ООН от 5 апреля 1991 г., осуждающей преследования гражданского населения правительством Ирака, доктрина гуманитарной интервенции впервые получила новое измерение. Резолюция, зафиксировала концептуальный сдвиг в правовой доктрине ООН после окончания холодной войны, а именно, последствия репрессий гражданского населения были квалифицированы в резолюции не только в качестве